

Riksdagen
Uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2017/18:42

Fredagen den 6 juli

---

§ 1 Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Magdalena Andersson

Åtterrappport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 22 juni 2018

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 13 juli 2018

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar dagens EU-nämndssammanträde för öppnat och hälsar finansminister Magdalena Andersson med medarbetare välkomna.

Först på gemensamma dagordningen har vi åtterrappport från möte i rådet den 22 juni 2018. Den har sänts ut, men finansministern önskar kanske tillägga något.

Anf. 2 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Låt mig säga något om det eurogruppsmöte, inkluderande format, som hölls i samband med detta möte. Det var en bra diskussion om EMU-fördjupning bland finansministrarna. Det handlade mycket om bankunionen och ESM. Många finansministrar tog även upp frågan om finanspolitisk kapacitet. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Resultatet av det eurotoppmöte som har varit ger vägledning för det fortsatta samarbetet.

Finansministrarna gavs i uppdrag av stats- och regeringscheferna att utarbeta en färdplan med målet att inleda politiska förhandlingar om den europeiska insättningsförsäkringen, alltså EDIS.

Vidare fattades som väntat beslut om att backstop för den gemensamma resolutionsfonden ska knytas till ESM, och detaljer om den behöver nu läggas fast. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<Förhandlingarna om dessa förslag förväntas inledas under hösten kopplat till EMU-fördjupningen som kommissionen lagt fram inom ramen för den kommande långtidsbudgeten.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare på rådsdagordningen. Först har vi Lagstiftningsöverläggningar, dagordningspunkt 3, Mervärdesskatt – allmänt förfarande för omvänd skattskyldighet.

Anf. 4 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Detta förslag var senast uppe på Ekofinnmötet i maj. Då lyckades medlemsstaterna inte nå en överenskommelse. Men nu tar det österrikiska ordförandeskapet >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<upp denna fråga till diskussion på mötet nästa vecka.

Bakgrunden till förslaget är framför allt att Tjeckien vill införa en utökad omvänd skattskyldighet inom landet. De menar att det är viktigt för att de ska kunna bekämpa momsbedrägerier. Ordningen innebär att det är köparen som blir skattskyldig för moms i stället för säljaren på vissa varor och tjänster.

Det har inte presenterats något nytt förslag inför detta Ekofin, och vad gäller det förslag som var aktuellt i maj var ett av kraven för att få införa en sådan generell omvänd skattskyldighet att medlemsstaten behöver ha ett momsgap på minst 15 procent, varav minst 25 procent ska bestå av karusellbedrägerier. Det är också en tidsbegränsad åtgärd.

Som ni vet sedan tidigare är regeringen tveksam till att införa en sådan här utökad omvänd momsskyldighet. Främsta skälet är att det kan öka den administrativa bördan för företagen.

Förslaget är uppsatt som en diskussionspunkt, men det går inte att utesluta att den ändras till en beslutspunkt om ordföranden ser att det finns ett brett stöd för förslaget.

Som jag sa i nämnden förra gången förslaget var uppe har det förändrats under förhandlingarna och är nu så restriktivt att vi bör kunna acceptera det utan att det >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<går ut över företagen.

Frågan är som ni vet nära kopplad till frågan om reducerad moms på e-publikationer. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Därför har vi begärt att också detta förslag ska komma upp på dagordningen, och vid Coreper i onsdags fick vi bekräftat att ordförandeskapet tänker lägga till det som en diskussionspunkt. Jag har för övrigt också talat med min österrikiske kollega om detta.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

För att det ska vara riktigt klart för nämndens ledamöter har finansministern alltså berört både punkt 3, Mervärdesskatt – omvänd skattskyldighet, och punkt 8, Mervärdesskatt – e-publikationer. Jag kommer att sammanfatta dessa separat, men nu vet ni att båda är uppe till diskussion.

Finns det någon fråga eller några synpunkter på punkt 3, Mervärdesskatt – omvänd skattskyldighet? Då konstaterar jag sammanfattningsvis att det finns ett tidigare stöd för regeringens ståndpunkt. Det är en diskussionspunkt, men den kan övergå i en beslutspunkt. Sammanfattningen blir

att det finns stöd för redovisad inriktning och sedan tidigare stöd för regeringens ståndpunkt.

Önskar någon av nämndens ledamöter ordet vad gäller punkt 8, Mervärdesskatt – e-publikationer? Då gäller samma sak här: Det finns stöd för regeringens här sammanfattade inriktning och stöd sedan tidigare för regeringens ståndpunkt.

Vi går vidare på rådsdagordningen till dagordningspunkt 4, Övriga frågor. Önskar finansministern ta upp något där?

Anf. 6 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Nej, det är en vanlig information om aktuella lagförslag om finansiella tjänster.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för det.

Vi går vidare till dagordningspunkt 5, Presentation av ordförandeskapets arbetsprogram.

Anf. 8 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Här ska det nya österrikiska ordförandeskapet i sedvanlig ordning presentera sitt arbetsprogram.

På finansmarknadsområdet kommer Österrike att prioritera arbetet med att fullborda bankunionen och fortsätta utveckla kapitalmarknadsunionen.

Vad gäller den ekonomiska politiken lyfter man fram vikten av bättre efterlevande av det finanspolitiska ramverket och fortsatt arbete med fördjupningen av EMU.

På skatteområdet prioriterar man arbetet med att förhindra skatteflykt och skatteundandragande. Dessutom planerar ordförandeskapet att arbeta vidare med kommissionens förslag om beskattning av den digitala ekonomin, den gemensamma bolagsskattebasen och modernisering av mervärdesskattesystemet.

Regeringen kan välkomna ordförandeskapets arbetsprogram och ser fram emot ett konstruktivt samarbete med Österrike under de kommande sex månaderna.

Att vi välkomnar arbetsprogrammet betyder dock inte att vi ställer oss bakom alla frågor som ordförandeskapet vill jobba med, utan vi kommer givetvis att redovisa vår ståndpunkt på respektive initiativ som behandlas i rådet.

Vi tycker att det är särskilt positivt att ordförandeskapet prioriterar fullbordandet av bankunionen och arbete för att förhindra skatteflykt och skatteundandragande. Vi menar också att det är viktigt att arbeta vidare med att modernisera mervärdesskattesystemet för att både underlätta för företag och konsumenter och minska skatteundandragandet.

Anf. 9 MARIA PLASS (M):

I finansutskottet hade vi en överläggning som rörde hantering och köp av krediter och ianspråktagande av säkerheter, och det talas om riskreducerande åtgärder i de handlingar vi har fått.

På finansutskottet hade Moderaterna, Kristdemokraterna, Centerpartiet och Vänsterpartiet avvikande mening.

Vi följer nu upp att vi har en avvikande mening i denna typ av frågor. Finansministern var tydlig med att man kanske kommer att ha synpunkter på vissa specifika frågor, men jag vill ändå läsa upp vår avvikande mening, om det är möjligt.

Anf. 10 ORDFÖRANDEN:

Givetvis får du läsa upp er avvikande mening. Sedan får vi fundera på hur vi hanterar den i relation till att det är ett arbetsprogram för ordförandeskapet.

Anf. 11 MARIA PLASS (M):

Ja, men det är en del av de frågor som står i våra handlingar, så det är en del av ordförandeskapets prioriteringar.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Var så god!

Anf. 13 MARIA PLASS (M):

Det förslag vi har till avvikande mening är: Inom ramen för diskussioner om ordförandeskapets arbetsprogram där riskreducerande åtgärder inom ramen för bankunionen förs fram som prioriterat område inför hösten vill vi framhålla vår avvikande mening rörande direktivet om hantering eller köp av krediter och ianspråktagande av säkerheter.

Vi anser att detta direktivförslag innehåller alltför många oklarheter om hur den svenska kreditmarknaden kommer att påverkas. Kommissionen borde tydligare beskriva riskerna för konsumenterna och den finansiella stabiliteten med en stor andrahandsmarknad för nödställda lån. Sverige har i dag ett bra nationellt regelverk och vår kreditmarknad präglas av ansvarsfull kreditgivning och en låg nivå av nödlidandelån.

Vi anser att kommissionen som första åtgärd borde uppmana medlemsländerna att hantera detta effektivt inom ramen för sin nationella lagstiftning.

Anf. 14 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Denna diskussion får vi givetvis ta den dag då dessa frågor kommer upp.

Anf. 15 MARIA PLASS (M):

Nu är det en diskussion om arbetsprogrammet, och detta ingår i arbetsprogrammet. Vi vill därför se att man lyfter upp denna fråga i den diskussionen, för tar man hela programmet tar man även denna bit. Därför ser vi gärna att finansministern tog denna diskussion.

Anf. 16 MARIE GRANLUND (S):

Frågan kommer ju tillbaka. Vi har aldrig tidigare haft avvikande meningar på arbetsprogrammet. Det är ordförandelandet som sätter det. Sedan kommer frågorna tillbaka på olika rådsmöten, och det är då man

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Givetvis får de olika partierna tycka till och lägga fram vilka förslag de vill i nämnden, och vi hanterar dem i den ordning vi ska. Dock är även min bild att ordförandeskapets dagordning inte styr vad de olika länderna säger i sak när frågan väl kommer upp. Men vill ni anmäla avvikande mening ställer vi förstås den under proposition.

Anf. 18 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Det finns en principiell fråga här också. Ska nämnden bestämma i vilka frågor jag går in eller inte? Så har aldrig skett hittills under de fyra år som jag varit finansminister.

Jag vet inte heller om nämnden sakligt kan göra det, men man kan ju komma med önskemål.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Jo, nämnden har den möjligheten, men partierna var i den senaste gemensamma EU-utredningen eniga om att detta är något man bör undvika.

Vi har tid före nästa programpunkt, återrapporten. Vill ni ha en kort ajournering? Nej.

Anf. 20 AMINEH KAKABAVEH (V):

Vad jag förstår var man tveksam redan i finansutskottet, och vi följer i princip upp det. Man framförde en gemensam avvikande mening där, och vi skulle följa upp det i nämnden. Regeringen övertygade kanske inte tillräckligt i finansutskottet för att vi ska släppa det. Vi får se.

Anf. 21 JOHNNY SKALIN (SD):

Normalt sett brukar inte heller vi reagera på ordförandeskapets programpunkter, men rent principiellt skulle man kunna göra det. Det är ändå så att EU-arbetet sker mycket genom att man lägger upp initiativ. EU-parlamentarikerna har liten initiativförmåga; det är mest att man reagerar på andras förslag.

Jag ser alltså inte att det rent principiellt skulle vara fel att ta upp detta till diskussion, men jag skulle vilja titta närmare på Alliansens förslag innan jag bestämmer mig. Om ordföranden kan bevilja en ajournering välkomnar jag därför det.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Är det nämndens mening att vi ska ajournera för enskilda eller gruppvisa överläggningar? Ja.

Ajournering

EU-nämnden beslutade kl. 10.15 på förslag av ordföranden att ajournera samrådet.

Återupptaget samråd

Samrådet återupptogs kl. 10.20.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Nämnden har återupptagit sitt möte. Jag ger ordet till Maria Plass.

Anf. 24 MARIA PLASS (M):

Vi har från vår sida kommit fram till att den text som jag läste upp tidigare och som var en avvikande mening kvarstår i det fall det blir en diskussion under punkten om ordförandeskapets prioriteringar.

Anf. 25 JOHNNY SKALIN (SD):

Från vårt partis sida kan vi stödja den avvikande meningen. Nu är vi en person kort här, så jag antar att detta kommer att falla på ordförandens utslagsröst. I vilket fall som helst vet man dock om riksdagens inställning.

Anf. 26 AMINEH KAKABAVEH (V):

Precis som Maria Plass var inne på stöder vi den avvikande meningen om det blir en diskussion om detta. Då gäller vår avvikande mening. Om det blir ett senare tillfälle får vi diskutera vidare. Vi är alltså med på samma principlinje.

Anf. 27 BIRGITTA OHLSSON (L):

Jag vill förtydliga att vi *inte* stöder den avvikande meningen.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Som Sverigedemokraternas Johnny Skalin har räknat ut faller röstetalet ut med sju-sju, och ordföranderösten stöder inte den avvikande meningen. Därmed kommer den förstås att finnas med i protokollsanteckningarna, men den utgör inte nämndens beslut. Sammanfattningsvis finner jag alltså att det finns majoritet för regeringens här redovisade inriktning – om diskussionen var avslutad. Jag kanske var för snabb? Nej.

Vi har då kommit till dagordningspunkt 6, (ev.) Uppföljning av Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2018. Där får finansminister Andersson berätta vad nämnden behöver ge henne för stöd.

Anf. 29 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Som ni vet kommer statssekreterare Dahlgren hit direkt efter mig för att återrapportera mer från mötet, men på Ekofinmötet väntas en uppföljning av de ekonomiska och finanspolitiska ämnen som behandlades.

Vi vet inte vad ordförandeskapet tänker fokusera på, men slutsatserna för mötet behandlar bland annat EU:s fleråriga budgetram, skattefrågor och den europeiska terminen. I anslutning till mötet i Europeiska rådet hölls också ett eurotoppmöte, och som jag nämnde under återrapporteringen från eurogruppens möte kunde eurotoppmötet bekräfta en del av de framsteg som gjorts under våren med att färdigställa bankunionen och utveckla ESM. Vägledning gavs också i det fortsatta arbetet med EMU-fördjupningen.

Vi vet alltså inte exakt vad som kommer att diskuteras här, men vi välkomnar en återrapportering och att finansministrarna ges en fortsatt roll i arbetet med EMU-fördjupningen. Om det vid mötet skulle bli diskussion om någon specifik fråga kommer vi naturligtvis att utgå från de ståndpunkter som är förankrade i riksdagen sedan tidigare.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till dagordningspunkt 7, Mandat inför G20-mötet den 21–22 juli 2018 i Buenos Aires.

Anf. 31 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Här ska EU:s gemensamma positioner inför mötet antas. Positionerna fokuserar på att säkra öppenhet samt internationellt ekonomiskt samarbete. EU vill bland annat bekämpa protektionism och stöder regelbaserad multilateralism och internationellt samarbete på handelsområdet. Det är lite tydligare, eller kanske mer upplyfta, skrivningar än vi är vana vid. EU beklagar också att USA har beslutat att införa importtullar.

Positionerna tar även upp gränsöverskridande skattefrågor. I fråga om beskattning av den digitala ekonomin vill EU se att ambitiösa och effektiva globala lösningar tas fram senast till år 2020 inom ramen för det OECD-arbete som pågår. EU understryker också behovet av att stärka internationell transparens på skatteområdet. EU-länderna välkomnar även det argentinska ordförandeskapets fokus på infrastrukturinvesteringar och betydelsen av teknologisk förändring för framtidens arbetsvillkor.

Regeringen kan ställa sig bakom utkastet till EU:s gemensamma positioner inför G20-mötet. Positionerna ligger väl i linje med regeringens syn på vilka områden som bör prioriteras i det fortsatta arbetet. Regeringen välkomnar särskilt att positionerna understryker betydelsen av öppenhet och strävan att undvika protektionism.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Dagordningspunkt 8 har vi avhandlat. Då kvarstår punkt 9, Övriga frågor. Finns det något där som finansministern önskar ta upp? Nej.

Vi tackar finansministern och hennes medarbetare för medverkan vid dagens sammanträde.

Anf. 33 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S):

Tack så mycket! Jag vill önska alla en glad och skön sommar.

2017/18:42
06 juli

Anf. 34 ORDFÖRANDE:
Detsamma!

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar statssekreterare Hans Dahlgren med medarbetare välkomna för återrapport från Europeiska rådet den 28–29 juni. Vi hade även ett möte för någon vecka sedan med en engagerad EU-nämnd.

Anf. 36 Statssekreterare HANS DAHLGREN:

Det här var ett möte med Europeiska rådet som innehöll en hel del dramatik. Det var långa, komplexa och bitvis svåra diskussioner om framför allt migrationsfrågan. Det var inte säkert att det över huvud taget skulle bli några slutsatser i frågan. Ett tag såg det till och med ut som om också resten av mötet skulle bli resultatlöst eftersom en av ledarna blockerade alla slutsatser från mötet, om han inte fick som han ville när det gällde texten på migrationsområdet.

Det var en lång middagsdiskussion om ämnet migration. När diskussionen till sist tog slut framåt fredagsmorgonen, efter åtta och en halv timma vid middagsbordet, enades man ändå om slutsatser om migration med flera framsteg på ett antal punkter men fortfarande långt ifrån det gemensamma asylsystem som vi vill ha.

Som nämnden vet skulle förhandlingarna om ett nytt system vara klara till just detta möte. Så blev det alltså inte. Det beror på att det finns några ledare som inte alls är intresserade av att hitta några gemensamma lösningar. Det är ledare som i andra sammanhang inte har något emot att ta emot pengar från EU:s strukturfonder till sina länder eller att få annan hjälp för att bidra till tillväxt på hemmaplan, men när det handlar om att komma överens om något som berör oss alla vill de inte.

Detta är ett stort problem för Europeiska unionen, anser jag, som inte bara handlar om den enskilda sakfrågan. Det handlar om en splittring som har blivit värre, och det handlar om hur våra medborgares förtroende för att Europeiska unionen som institution kan ta sig an gemensamma problem kan värnas.

Den svenska regeringen kommer att fortsätta att driva på för en gemensam lösning. Det reflekteras också i texten att arbetet ska fortsätta. Det står att Europeiska rådet ska följa upp arbetet redan i oktober.

Det är ingen hemlighet att det nya ordförandelandet Österrike inte tycker att frågan om ett solidariskt asylsystem är så himla prioriterat. Därför var det viktigt att göra markeringen i slutsatserna att arbetet *måste* fortsätta.

Det som man annars kom överens om var att man måste försöka bryta den utveckling som innebär att hundra tusentals människor fortsätter att söka sig till Europa på livsfarliga vägar, trots att de allra flesta av dem inte kommer att få möjlighet att stanna här eller har rätt till det.

För att klara betinget enades man om mer resurser till att stärka gränser och mer resurser till att skapa jobb, utbildning och annat stöd till flyktingar och ekonomiska migranter i Turkiet och i afrikanska länder.

Jag vill tydligt säga att det inte är aktuellt för Sverige att just nu ge mer pengar till EU:s Trust Fund för Africa. Sverige är redan en av de allra största bidragsgivarna till de afrikanska länderna. Om alla EU-länder hade

gjort lika mycket som vi har gjort – proportionellt – för dessa länder och arbetat ihop med dem för en bättre utveckling hade situationen kunnat vara mycket annorlunda i dag.

Det behövs ett långsiktigt tänkande när det gäller vårt samarbete och partnerskap med Afrika. En god utveckling i dessa länder är också till nytta för oss. Det finns det ett bra uttryck för i slutsatsen.

Ledarna kom också överens om mer stöd till gränsbevakning, mer stöd till och bättre genomförande av återvändande. Där handlar det bland annat om att ge Frontex ett ökat mandat, och det har regeringen välkomnat.

När det gäller frågan om regionala mottagningscenter för personer som räddats till havs, som också diskuterades i nämnden för en dryg vecka sedan, blev resultatet att Europeiska rådet har gett ett uppdrag åt kommissionen och rådet att titta vidare på konceptet. Det är i linje med det mandat som regeringen sökte och fick stöd för vid EU-nämndens samråd med statsministern förra veckan. Verbet ”support” som då fanns i slutsatserna har nu ersatts med ordet ”examine”, och det var bra.

Detta ska nu utredas ihop med UNHCR och IOM. Om det blir en lösning måste den naturligtvis följa internationell rätt, inklusive ett värn av asylrätten. Statsministern sa också vid mötet, och flera med honom, att ett sådant system, om det ska fungera, måste inkludera ett system för en fungerande vidarebosättning och en solidarisk omfördelning av dem som har skyddsskäl. Man kan inte bara säga att de *skall* få söka asyl i Europa, man måste också bestämma *var* de ska vara någonstans. Som bekant är det en bra bit kvar tills vi är där.

Ledarna var också överens i slutsatserna om att medlemsstaterna behöver ta ett större gemensamt ansvar för dem som räddas på EU:s territorium. De säger att de länder som vill göra så – det är alltså frivilligt – ska kunna sätta upp mottagningsplatser där man snabbt kan särskilja de som har skyddsskäl och kan söka asyl och de som är ekonomiska migranter och ska återvända. Det här gäller förstås i första hand de stater som har en yttre gräns, särskilt vid Medelhavet. Men också här är det viktigt att det skapas ett system för en solidarisk omfördelning av de asylsökande. Vi vet ju hur begränsad aptiten för det är hos ett antal medlemsstater. Intill dess att det finns ett sådant system kommer Sverige inte att stå först i kön för att ta emot något sådant, utan det är snarare dags för andra länder att stiga fram och ta sitt ansvar.

En annan punkt gäller att minska det som brukar kallas sekundära förflyttningar. Principen är ju att asylsökande inte ska kunna välja vilket land inom unionen som de ska söka asyl i. De som har registrerats en gång i ett EU-land ska också tillbaka dit om de rest vidare till ett annat land. Det är, som bekant, en fråga som har varit mycket het i den tyska debatten. Tysklands förbundskansler Angela Merkel har drivit frågan, men det är också viktigt för Sverige att Dublinsystemet fungerar som det är tänkt i det avseendet.

Sammantaget på migrationsområdet kan man säga att det har gjorts en del framsteg när det gäller samarbete med tredjeland, speciellt i Afrika. Det gäller också i fråga om att stärka våra yttre gränser. Men det är rent av stötande att det finns medlemsstater som inte är beredda att se helheten, som konsekvent säger nej till ett gemensamt system med gemensamt ansvarstagande.

Det finns inte anledning att ge upp för det. Sverige kommer naturligtvis

att tillsammans med flera andra länder att fortsätta att arbeta med dessa frågor. Alternativet, alltså att *inte* ha ett gemensamt ansvar, *inte* ha ett system som fungerar ihop, blir ännu fler hinder, gränser, murar eller staket mellan våra länder. Till sist raseras och riskeras hela den fria rörligheten – det som var en av huvudtankarna bakom skapandet av Europeiska unionen.

Jag tror att EU-nämnden kan känna sig säker på att regeringen inte kommer att ge upp utan kommer att fortsätta att försöka vara en nagel i ögat på dem som obstruerar i sammanhanget och fortsätta att kämpa för ett system som är gemensamt, hållbart, humant och rättvist.

Herr ordförande! Som jag nämnde i början såg det ett tag ut som om det inte skulle bli några slutsatser alls från Europeiska rådet för vare sig migration eller några av de andra sakområdena. Det var den nye italienske premiärministern Conte som hotade att lägga in sitt veto mot hela slutsats-texten om han inte fick sin vilja igenom när det gäller migrationsdelen. Så dramatiskt blev det nu inte till slut, utan vi antog slutsatser vid halv-femtiden på morgonen om säkerhet och försvar, om jobb och tillväxt, om konkurrenskraft, innovation och digitalisering – och också någon utrikes fråga.

Jag ska kort säga några ord om var och en av dessa områden.

Först gäller det diskussionen om försvar och säkerhet. Den inleddes av Natos generalsekreterare Jens Stoltenberg, som också talade om samarbetet mellan EU och Nato. Det resulterade i en kort text om att öka investeringarna i försvar och stärka försvarsförmågan inom EU och i medlemsländerna.

Under rubriken ”Jobb, tillväxt och konkurrenskraft” var nog den viktigaste frågan den diskussion som fördes om Förenta staternas införande av skyddstullar mot stål och aluminium för EU och andra länder samt det hot som ligger i luften om att motsvarande ska göras när det gäller motorfordon.

Kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker ska resa till Washington om ett par veckor. Vid diskussionen blev det tillfälle för de olika ledarna att ge sina inspel till Juncker om vad han ska säga när han träffar Donald Trump i Vita huset. Det var ett tydligt budskap att EU ska stå upp för ett öppet, regelbaserat, modernt och globalt handelssystem. Det finns en fast beslutsamhet att fortsätta med en positiv frihandelsdagordning och försöka få till stånd ytterligare frihandelsavtal med viktiga handelspartner.

Det viktigaste medskicket från vår statsminister till Juncker i den diskussionen var att vi måste fortsätta dialogen med USA. EU kan förstås inte låta bli att svara på de åtgärder som amerikanerna kan komma att införa, men det är ändå hög tid att försöka bryta dödläget, att stoppa den onda spiral som bara leder till negativa konsekvenser för båda sidor och försöka hitta en väg framåt.

En mycket kort stund ägnades åt den kommande långtidsbudgeten. Resultatet blev att man inte ska stressa på förhandlingarna, vilket vi på svensk sida tycker är klokt eftersom det är fråga om komplexa förhandlingar som brukar ta tid. Det är viktigare att det blir bra än att det går fort.

Jag ska också nämna att ett mycket kort inlägg gjordes av förbundskansler Merkel där hon översiktligt redovisade situationen i den så kallade Minskprocessen, som gäller situationen i Ukraina. Hon fick ett

ännu kortare instämmande av president Macron. Omkring detta blev det ingen diskussion alls, utan det konstaterades att med detta var det läge att göra ytterligare en förlängning av EU:s sanktioner mot Ryssland. Ett sådant beslut fattades så sent som i går och kunde också åtföljas av ett regeringsbeslut från svensk sida i går eftermiddag. Så det är klart i den delen.

Ordförande! Låt mig säga några ord också om brexit. Det var ett särskilt möte mellan ledarna för de 27 övriga EU-länderna, alltså utan Theresa May från Storbritannien, som mycket snabbt antog några korta slutsatser om brexitförhandlingarna.

Man noterade att en mycket stor del av den samlade textmassan när det gäller utträdesfördraget, som förhoppningsvis ska bli helt färdigt i god tid före den 29 mars nästa år, är överenskommen. Dagsnoteringen är att 86 procent av texten är färdig. Men det finns en mycket stor utestående fråga som gäller gränsen mellan Irland och Nordirland, och den har ännu inte fått en lösning. Nu är siktet inställt på att detta måste vara färdigt till Europeiska rådets möte i oktober.

Premiärminister May hade också ett kort bilateralt möte med vår statsminister, mest för att redogöra för läget på hennes egen hemmaplan. Det är rätt pressat, som vi har sett i medierna. Den överläggning som äger rum just i dag på den brittiska premiärministerns lantställe Chequers tror jag kan bli dramatisk. Tanken är att regeringen, som har varit splittrad i många avgörande frågor, ska komma överens om en vitbok som ska presenteras i veckan där man tydligt visar vad den brittiska linjen är inför den kommande nya relationen mellan Storbritannien och EU. Jag håller inte för uteslutet att det kan bli en hel del politiska konvulsioner om detta under helgen.

Till sist, herr ordförande, hade man i EU-27-formatet också ett euro-toppmöte i ett så kallat inkluderande format, vilket innebär att också vi som inte har euron som valuta fick vara med fast vi inte deltar i några beslut. Den text som blev resultatet av diskussionen kretsade runt fortsatta framsteg i två frågor, dels fullbordandet av bankunionen, dels utvecklingen av den europeiska stabiliseringsmekanismen, ESM.

Därmed avslutar jag min återrapporering.

Anf. 37 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag vill tacka statssekreteraren för redogörelsen för mötet som behandlade de stora frågorna i EU, allt på en gång. Man kan väl bara önska, precis som statssekreteraren sa, att en del av EU:s länder besinnar sig. Det är lätt att lite grann ta EU för givet med allt det positiva som det har inneburit med fri rörlighet, tullfrihet och så vidare. Men det kan ju lätt försvinna om man inte är beredd att kompromissa. Det borde nog ledare i en del länder tänka på, precis som statssekreteraren sa.

Det är tråkigt att man inte kom fram till en lösning i frågan om migration och att man inte fullföljer det som redan är beslutat, att det ska vara en omfördelning i EU och att alla länder ska ta ansvar.

Jag har en fråga som gäller de regionala mottagningscentrumen. Hur ser tidsplaneringen ut? När är det tänkt att frågan ska komma tillbaka? Vet vi någonting om det?

Jag skulle också vilja fråga när det är tänkt att förhandlingarna om långtidsbudgeten ska starta ordentligt?

Anf. 38 KARIN ENSTRÖM (M):

Herr ordförande! Tack, statssekreteraren, för redogörelsen!

Det var flera stora frågor, och det var såklart störst fokus på migrationen. Det var också en ganska speciell uppmarsch inför det här mötet med ett informellt extra minitoppmöte för att se hur man kan komma vidare.

Det är inte uppmuntrande att det arbete som nu har pågått i två år ändå inte kunde komma i mål, utan att vi fortfarande har egentligen hela asylpaketet obeslutat, om jag får uttrycka det så. I rådsslutsatserna sägs att arbetet för att nå konsensus om Dublinförordningen fortgår. Med tanke på det som statssekreteraren nu sa undrar jag vilka ytterligare ansträngningar Sverige kan göra för att hjälpa eller förmå en del av länderna att komma vidare i den avgörande frågan om omfördelning.

Jag tyckte mig kunna höra mellan raderna i statssekreterarens presentation att det kan vara så att vissa länder ska gå vidare och lämna några därhän. Hur ser regeringen på detta?

Jag vill också ställa frågan, även om den inte är föremål för informationen i dag, vad regeringen drar för slutsatser för svensk migrationspolitiks del.

Bra att återvändandefrågan var uppe. Den ställde vi också frågor om inför rådsmötet. Har det gjorts några framsteg, och finns det någonting nytt att säga om behovet av att öka ansträngningarna för att få människor att återvända som har fått sin sak prövad men som inte får stanna? Det är ju avgörande för tilltron till hela systemet.

Detta var om migration.

Det finns flera frågor att tala om. Vi välkomnar framstegen på bland annat säkerhets- och försvarsområdet. Men när det gäller brexit, som ju är så avgörande både för oss som land och naturligtvis för EU som helhet, är vi precis som statssekreteraren mycket oroade över gränsfrågan Irland–Nordirland, som i värsta fall kan leda till att den gamla konflikten återuppväcks, med våldshandlingar till och med.

Statsministern nämnde att det sker en del förberedelser, men jag vill nu ändå höra från statssekreteraren vad regeringen gör för att vara konstruktiv i EU i de här förhandlingarna men också vad det skulle innebära för svensk del om vi skulle få ett läge där vi inte har något avtal. Vi är inte där än. Men hur kan Sverige, svenska myndigheter och företag förbereda sig för detta om det skulle bli en hård brexit?

Anf. 39 Statssekreterare HANS DAHLGREN:

När det gäller arbetet med tidsplanen för utredningen om de här plattformarna och hur utträdet ska kunna organiseras har det egentligen redan börjat. Det var ett sammanträde med Coreper, alltså EU-ländernas ambassadörer, i Bryssel i onsdags där man tog en första diskussion om detta mycket kort. Det blir också ett informellt möte i RIF-rådet senare i juli där det säkert blir anledning att återkomma till frågan. EU-kommissionen och rådet har tillsammans fått i uppdrag av Europeiska rådet att utreda detta, så jag tror inte att man kommer att vila på lagrarna där alls.

Förhandlingarna om långtidsbudgeten har redan startat. Det finns en särskild arbetsgrupp i Bryssel med representanter för alla medlemsstater som går igenom huvudförslaget men också de olika sektorsförslag som nu har kommit fram. De kommer sedan att förhandlas i de olika

underarbetsgrupperna. Det är alltså på gång, men som sagt tog det förra gången 29 månader innan man gick i mål, så vi har väl en viss sträcka framför oss nu också.

Till Karin Enström kan jag säga att det är svårt att säga exakt vad man ska göra för att få vägrarstaterna, om vi kallar dem så, att byta inställning. Det finns bara en metod när det gäller att få fram sitt budskap, och det är att tala med dem. Vi gjorde några försök tillsammans med tyska och franska kollegor inför toppmötet, vilket inte var särskilt framgångsrikt när det särskilt gäller ett av de fyra Visegrádländerna. Jag tror att vi ska ta den situation som har uppstått nu som utgångspunkt för ett nytt försök att komma på talfot. Men det finns ett alternativ, och det är att göra klart för de länder som inte är med på detta gemensamma att det kommer att kosta dem i andra gemensamma åtaganden. Här finns redan bra förslag, tycker jag, i kommissionens budgetförslag om att man ska kunna hålla inne EU-medel för de länder som inte lever upp till grundläggande värden inom Europeiska unionen. Det kanske skulle gå att göra något liknande när det gäller åtaganden som är nödvändiga på till exempel migrationsområdet. Eller så kan man bygga på det som är en annan del av kommissionens förslag, nämligen att använda strukturfonderna positivt för att uppmuntra och belöna de länder som verkligen tar emot flyktingar men att låta det kosta i den andra änden för dem som inte gör det.

Vi måste ändå försöka nå en gemensam överenskommelse, och det finns ju en del andra alternativ som figurerar i diskussionen. Ett sådant är att försöka besluta om ett gemensamt asylsystem med kvalificerad majoritet. Det har vi gjort en gång tidigare, hösten 2015, om ett omfördelningssystem. Det kanske inte blev så jättyllyckat, men det hade ändå stor betydelse för de människor som fick söka asyl till följd av detta beslut och som annars inte hade kunnat få samma möjligheter.

Vår situation och våra samarbetspartner i de här frågorna är kanske inte lika många som de var då. Folk har räknat på detta med QMV och vad man kan göra över huvud taget. Det får vi se. Men det finns andra möjligheter som den tyska kanslern har talat om, nämligen något slags coalition of the willing. Med ett system där man verkligen förstår att det här är nödvändigt att göra som ett gemensamt projekt gör man det till ett gemensamt projekt. Men då måste det också kosta för dem som inte är med på detta. Det betyder att de måste lämna Schengen eller att de får andra kostnader. Schengen är ett juridiskt mycket tungt system som jag tror till och med kan kräva fördragsändring om man ska ändra på utgångspunkten där. Men vi ska inte ge upp utan också undersöka andra varianter tillsammans med andra länder.

När det gäller återvändandearbetet har en del uppdrag getts till kommissionen för att stärka gränskontroll och kustbevakning. Det har också getts instruktioner till Frontex och resurser för att stärka deras insatser. Men det finns också initiativ på lagstiftningsområdet för att få återvändandeprocudurer att fungera bättre. Där finns det en del att göra.

Till sist Karin Enströms fråga om beredskap i Regeringskansliet. Vi tror inte att vi ska behöva se ett sådant tvärt slut, att Storbritannien ska lämna EU natten till den 30 mars utan någon som helst överenskommelse. Men skulle det ske blir det en mycket allvarlig situation, i första hand förstås för Storbritannien självt hand men också för oss.

Vi har bett våra mest berörda myndigheter att sätta igång en ordentlig beredningsplanering under hösten, så att vi är klara över vad det är exakt som behöver göras den där natten om olyckan är framme. Det handlar inte minst om finansiella transaktioner och clearingsystemen för valutaderivat, som en minut efter midnatt måste hanteras på ett annat sätt än vad de gjort fram till det tillfället. Det finns ett uppdrag där. Det hoppas jag som sagt att vi inte ska behöva använda, men vi ska ha den beredskapen.

Anf. 40 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Till skillnad från regeringen är vi inte ledsna för att man inte kommer vidare med den gemensamma asylpolitiken på europeisk nivå. Vi tror att det är bättre att Sverige självt bestämmer sin egen asylpolitik. Det skulle Sverige också vara förtjänt av, då Sverige har tagit emot många människor under lång tid, särskilt per capita och i förhållande till befolkningmängden. I det perspektivet tycker jag att det är lite lustigt att de länder som ligger längst ned i Europa, Italien och Spanien – de länder som tar emot människor – är de som protesterar nu. Samtidigt sitter Sverige still i båten och önskar en vidareutveckling av detta system som tidigare har visat sig inte fungera. Jag tänker på det tillfälliga omfördelningssystemet som bara ledde till att Sverige tog emot ännu fler än tidigare.

Jag är helt säker på att det är fel väg att gå av regeringen och riksdagen att vilja införa ett europeiskt asylsystem. Jag vet inte om mer resurser till Turkiet är en bättre lösning – jag är tämligen säker på att det inte är det.

När det gäller stöd till gränsbevakning i Europa tycker jag absolut att det är jättebra att vi har gränsbevakning i Europa och förhindrar människor att försöka ta sig över Medelhavet, förolyckas och så vidare. Men om vi ska ha en europeisk union måste man kunna ställa krav på att de länder som ingår i unionen ska kunna bevaka sina gränser i högre grad än vad som faktiskt görs.

Sverige är en mycket stor nettobidragsgivare till Europeiska unionen i dag. Man talar i termer av att vi ska öka våra avgifter med upp till 40 procent. Det är oklart om det blir så. Det fordrar att riksdagen och Sverige är med på detta, och där har regeringen tidigare sagt att de har en återhållsam inställning. Men hur som helst kommer Sverige även efter förhandlingarna om långtidsbudgeten att vara en stor nettobidragsgivare till EU. Någonstans måste man sätta en gräns och ställa krav på länderna i Europa att också de ska bidra i högre grad. Det är inte bara Sverige och de snällare länderna som ska vara med och bidra, alltså de som gillar att komma överens och förhandla med andra länder. Jag tycker att Sverige har gett mycket till EU och att det är dags att EU ger någonting tillbaka till Sverige.

Asylcentrum är väl något som man kan titta närmare på, men om man ska koppla vidarebosättningsystemet till asylcentrumen, som är tanken, är vi inte lika positivt inställda. Eftersom Sverige har tagit emot så pass många människor under så lång tid har vi stora utmaningar att hantera när det gäller de människor som har kommit hit och de problem som den här politiken har medfört. Därför tycker vi inte att Sverige ska acceptera någon vidarebosättning över huvud taget från EU.

Vi kan tänka oss att man accepterar vidarebosättning av kvotflyktingar genom UNHCR till Sverige men att man utöver det i stället satsar resurserna i närområdet, där resurserna faktiskt gör störst nytta.

Statssekreteraren nämnde att den fria rörligheten hotas om man inte lyckas genomföra detta omfördelningssystem och denna asylpolitik på europeisk nivå. Jag har mycket svårt att förstå vad som menas med detta.

Innan Sverige gick med i EU kunde man fortfarande röra sig i EU. Man stannade vid en passkontroll och visade upp sitt pass och åkte vidare. Man kanske inte ens öppnade sitt pass och kanske inte ens stannade vid alla kontroller i alla länder. Långt innan Sverige gick med i EU funkade det att röra sig inom Europa. Utan EU skulle det kunna funka även i framtiden. Framför allt har jag svårt att se att det skulle leda till att vi inte kan röra oss över gränserna om man misslyckas med att driva igenom denna asylpolitik på europeisk nivå. Jag tycker att det är ett mycket absurt uttalande från en person som ändå är någon form av regeringsföreträdare.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Jag ger ordet till mig själv, Jonas Eriksson, Miljöpartiet.

Jag lämnade Almedalen i går. Inför Almedalen fick jag ett mejl från UNHCR om läget på flyktingfronten. Det finns 69 miljoner flyktingar i världen. Det är alltså fler än det var under världskrigen. Det är helt otroligt hemskt. Vi måste förstås lägga oerhört mycket kraft på att stoppa orsakerna till krig och förföljelse.

Men jag är jätteglad över att Sveriges svar när det gäller läget med det stora antalet flyktingar i världen inte är murar och taggtrådar utan att man i stället jobbar för att fler länder än Sverige ska ta ansvar och jobba solidariskt för att ta emot människor som faktiskt har asylskäl, så att dessa vägrarstater inte är de som sätter agendan för EU:s asylpolitik.

Jag tackar för återrapporten och det engagemang som ni har haft i dessa överläggningar. Det är viktigt att Sverige och de andra länderna som står bakom asylrätten fortsätter att göra det, eftersom det finns så många krafter mot den.

Jag tror också att vi behöver sträcka oss längre än den internationella rätten, som ju har sin historia i kriget, till EU-rätten där man också ser andra skäl än just flykt från krig som grund för uppehållstillstånd. Man kan bli förföljd och dödad av många andra skäl än just att man befinner sig i en krigszon. Stå därför på er och jobba vidare!

Anf. 42 Statssekreterare HANS DAHLGREN (S):

Jag uppfattade kanske inte så många frågor. Men jag vill ändå säga något med anledning av Johnny Skalins ifrågasättande av min bedömning att det finns ett hot mot den fria rörligheten i denna situation. Han resonerar när det gäller Sverige ungefär som flera andra ledare har gjort som vi har hört i den här diskussionen, nämligen att vi ska lösa detta själva och att detta är vår egen fråga. Jag hörde en av dessa ledare i anslutning till detta möte säga: Det är bara att stänga gränsen.

Min uppfattning är att om man inte vill ha stängda gränser ska man gå på en annan linje.

Anf. 43 ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Jag tackar för återrapporten från Europeiska rådet. I huvudsak kommer jag, precis som andra, att uppehålla mig vid migrationsfrågorna. Jag har lite specifika frågeställningar och funderingar kring detta. Att något måste göras är en stor majoritet i vårt land överens om. Det kommer att ta tid. Vad händer i närtid? Hur hanterar vi den situation som råder nu och som kommer att råda under den europeiska semesterperioden, då det kan förväntas att ett antal migranter, asylsökande, försöker ta sig över Medelhavet på dessa farliga vägar med de olycksrisker – drunkningsolyckor och så vidare – som kan inträffa i samband med detta.

Vi har alla noterat att ett antal länder nu vägrar att ta emot förlista människor. Hur hanterar Europeiska unionen den situation som råder nu och som förmodligen kommer att råda under ett antal månader framöver?

En delfråga i detta är: Kan man förvänta sig att det blir något extrainsatt möte i Europeiska rådet eller motsvarande för att komma vidare i dessa diskussioner? Ska vi vänta på de ordinarie rådsmötena, alltså rådsmötena i Europeiska rådet men också andra rådsmöten i RIF, kommer detta att dra ut i årtal. Jag anser inte att vi har tid med en sådan tidsutdräkt.

Den andra funderingen som jag har apropå detta är att den europeiska budgeten, precis som alla andra budgetar, är ansträngd. Mer och mer ska inrymmas inom den ram som står till unionens förfogande. Ingen är beredd att utöka den ramen, speciellt inte under en budgetperiod. Samtidigt enades man om några saker i detta sammanhang på det senaste rådsmötet, till exempel att ytterligare stärka gränsskyddet. Det kostar pengar. Någon måste bidra. Hur löser man dessa situationer, apropå att pengar faktiskt är en ändlig resurs? Det måste till någon som tar hand om detta.

En tredje frågeställning gäller de utomeuropeiska regionala mottagningscentrum som diskuteras. Vilken juridik ska användas i dessa sammanhang? Alltså vem är skyldig att avgöra om det är en ekonomisk migrant eller en asylsökande? Och om det är en asylsökande, vem ska då hantera de förfaranden som måste till, exempelvis de överklaganden som människor ska ha rätt att göra? EU som institution har inte någon sådan organisation och inte någon juridik som gäller dessa saker.

Jag har en sista frågeställning om migrationsdelen. Hur påverkar de tyska ställningstaganden som har gjorts i relativ närtid de diskussioner som pågår om detta? Vad jag förstår har man från tysk sida nu beslutat sig för att stänga gränsen söderut. Parallellt med detta har man uttalat att man är beredd att bygga upp ett sådant mottagningscentrum på eget territorium, såvitt jag förstår. Hur påverkar det de diskussioner som förs runt denna stora fråga?

Slutligen har jag en kort fråga. Hur går diskussionen i korridorerna när det gäller brexit? Finns det en glädje i den? Ibland kan man få för sig att en del gläder sig över att Storbritannien drar sig ur Europeiska unionen. Eller är det en missuppfattning från min sida att det förefaller vara vissa som på gränsen till applåderar att någon vågar sätta ned foten och dra sig ur detta samarbete, apropå att det finns ett flertal länder som de facto inte tycks vilja vara med i det europeiska bygget längre?

Anf. 44 AMINEH KAKABAVEH (V):

Herr ordförande! Jag tackar statssekreteraren för föredragningen.

Det är så sorgligt att vi har suttit i EU-nämnden i detta parlament i så många år och diskuterat en och samma sak, nämligen denna fördelningsmekanism och att fördelningen ska vara solidarisk och rättssäker. Men vi diskuterar fortfarande detta.

EU-ledarna sitter i timmar och bestämmer om Frontex och om att man med taggtrådar ska bygga murar i stället för att förebygga krig och konflikter i de länder där människor inte kan vara kvar.

Jag kom själv hit som flykting när mitt land under 1980- och 1990-talen var i krig och det var misär. Vi visste inget om hur man i EU satt och bestämde om mitt öde skulle vara död, krig och förtryck.

Tänk om hela EU tillsammans med FN skulle enas om hur man skulle förebygga konflikter och diktaturer, som man själv i olika sammanhang sitter och förhandlar med. Jag tycker att man skulle gå tillbaka till ett skede där man hellre förebygger att krig och konflikter bryter ut och demokratiserar de länder där folk inte kan stanna kvar, att man helt enkelt förhindrar hunger och katastrofer som förekommer på grund av korruption och annat. Det skulle vara idealet. Då skulle folk faktiskt stanna i trygghet i sina hemländer och inte ge sig ut på havet, och vi skulle slippa att varje dag höra hemska nyheter.

När statsministern hade överläggningar om vidarebosättningar och asylåger sa han att det ska vara rättssäkert och att det ska ske i samarbete mellan FN och EU. Men mycket verkar fortfarande vara osäkert. Vem bestämmer vilka som har asylrätt och vilka som inte har det? Vem kommer att besluta om att människor får en rättssäker asylprocess? Och vilka länder bestämmer om asylåger? Vilka jobbar där? Är det de länder som inte alls vill ha några invandrare, muslimer och andra? Då kommer det inte att finnas någon rättssäkerhet för människor när det gäller att komma in i dessa länder. Om dessa länder inte vill, hur ska fördelningsmekanismen då se ut?

Detta vill jag ha svar på, även om statssekreteraren menade att Europeiska rådet och kommissionen tillsammans med UNHCR kommer att komma fram till några förslag som sedan kan presenteras. Men det är ändå viktigt att här i början få veta exakt, utifrån dessa frågeställningar, hur man kan vara säker på att det blir en rättssäker process.

När det gäller försvar och säkerhet framförde vi tidigare en avvikande mening. I den delen kommer jag att anmäla en avvikande mening. Men jag väntar tills jag får besked från de andra om asylprocessen.

När det gäller Frontex och byggande av murar är vi emot det. Vi tycker inte att det är en lösning i dag att använda Frontex för att få bort flyktingar från EU:s gränser. Det är omänskligt. På denna punkt kommer jag att framföra en avvikande mening.

Anf. 45 Statssekreterare HANS DAHLGREN (S):

Jag ska först försöka svara på Eskil Erlandssons frågor om vad som händer i närtid. Det finns en internationell rätt som reglerar vad som händer på havet när människor är i sjönöd och det finns ett fartyg i närheten och till vilket land som de personer som räddas ska föras, beroende på om det är i territorialhavet eller om det är på internationellt vatten och så vidare. Det måste hanteras på ett korrekt sätt.

De som fortfarande har ett stort ansvar i den situation som råder för många flyktingar är förstas UNHCR. Det är också svaret på frågan från

Amineh Kakabaveh om vilka som ska besluta om sådana centrum eller plattformar upprättas för att ta hand om dem som räddas till sjöss. Det är det som det hela tiden handlar om. Om detta skulle ske på ett territorium som icke är EU:s, vem är det då som ska avgöra om en person har rätt att söka asyl eller inte?

Det är såvitt jag förstår inte någon annan än UNHCR som ska ha det uppdraget. Det måste göras mycket i ett mycket nära samarbete med FN:s flyktingkommissarie. Det är därför som det är väldigt viktigt att lyssna på vad FN:s flyktingkommissarie och IOM säger om förutsättningarna för att ett sådant ska fungera.

Det är inte bara att de själva är på plats och bidrar på det sättet. Det är också att det sedan finns någon i den andra ändan som kan vara mottagande och att det fungerar med vidarebosättning och en solidarisk omfördelning. Det är rätt många steg kvar till detta.

Till Eskil Erlandsson vill jag säga att det finns planerat ett extra informellt toppmöte i september i Salzburg där det är tänkt att man ska tala om inre säkerhet. Men om det under sommaren blir som Eskil Erlandsson befarar och en tillspetsad migrationskris igen har jag svårt att se att de europeiska ledarna inte kan diskutera det där.

Skulle det spetsa till sig på ett helt oväntat sätt finns det alltid möjlighet för Europeiska rådet att med kort varsel mötas på nytt. Det har hänt för, och det skulle kunna hända nu. Men jag har inte hört att det just nu är aktuellt.

Allting kostar pengar, förvisso. Alla nya saker som ska göras inom den ram som är upplagd för den löpande budgeten måste tas om hand genom omfördelningar inom den ramen. Det är inte tal om att öka den svenska EU-avgiften eller någon annans EU-avgift på grund av de här insatserna på kort sikt.

Sedan finns det i långtidsbudgeten, som vi diskuterar i andra sammanhang och som ska gälla från 2021, en ordentlig satsning på Frontex men också mer insatser för ett positivt migrationsarbete.

Det är en av de saker som kommissionen verkligen har lyft upp som man vill ha mer pengar till och som vi tycker är en viktig inriktning. Det är en mer modern budget. Men de borde ha kompenserat detta med ännu större neddragningar på sammanhållningspolitiken och jordbrukspolitiken, kan vi tycka.

Vilken juridik gäller då i plattformarna? Det är som jag sa den internationella rätten, och det är UNHCR som ska göra en första bedömning av asylprövningarna. Sedan är det klart att det land på vilket en sådan plattform ligger naturligtvis också har ett juridiskt ansvar.

Det understryker igen att det inte är något som EU bara kan bestämma att det ska sättas upp i landet X, Y eller Z på afrikansk mark, utan det är de länderna som man måste samarbeta med.

Det frågades om brexit i korridorerna. Jag försöker påminna mig en sådan sak på Eskil Erlandssons fråga om hur stämningen är. Till att börja med ser jag inte att något av de andra 27 länderna går och sneglar på att det här ändå var en resa som också de skulle vilja göra.

Så mycket elände som brexitdiskussionen har visat sig innebära för landet självt men också för unionen gör att jag inte tror att någon annan vill göra den resan just nu, såvitt jag kan se. Sedan beror det på hur pass

tuffa vi andra blir med att det måste kosta om man inte gör rätt för sig. Då kanske frågan kommer i ett annat läge, men inte just nu i varje fall.

Det finns några som undrar: Hur förhåller vi oss till britterna i förhandlingarna? Fins det något slags skadeglädje över att de har tvingats att gå på den vägen av sina väljare? Finns det någon som har spekulerat i att det finns de elementen?

Det kanske fanns det ett tag, och några ville vara lite extra straffande; skulle ha revansch och sådant. Men just nu i det mycket känsliga läge som råder, med så pass kort tid kvar tills sanningens minut är inne, är enigheten större än vad vi har sett tidigare när det gäller att hålla ihop om att vi måste baxa detta en väg som slutar lyckligt, inte till det sammanbrott som vi planerar en beredskap för men som vi verkligen hoppas inte ska äga rum.

Jag har besvarat frågan, Amineh Kakabaveh, om vem som ska bestämma asylrätten. Jag vill också instämma i nödvändigheten av att det finns ett nära samarbete mellan Förenta nationerna och Europeiska unionen i allt som gäller detta. Jag tror att statsministern berättade när han var i EU-nämnden förra veckan att han hade ett samtal med UNHCR:s chef Grandi för att gå igenom förutsättningarna.

Detta är inte någonting som är nära förestående, utan det är så pass mycket som måste redas ut. Det var därför som vi var mycket noga med att vi skulle ha en utredning om detta och inte bara någonting som vi rakt av kunde stödja. Det var inte alla som tyckte att vi hade rätt i frågan. Men vi stod envist på oss och kunde åberopa EU-nämndens tydliga ställningstagande i saken. Det gjorde saken lättare för oss.

Anf. 46 BIRGITTA OHLSSON (L):

Tack så mycket för föredragningen! Jag ska återkoppla till migrantläger, eller plattformar för landstigning, som det också har kallats på EU-språk. Jag tänker mig lite där inte bara vilka regler som ska gälla utan mer vilka krav och kriterier som finns vad gäller att välja ut länder som det kan handla om.

Jag vet att det är en känslig fråga, och det är många länder som har diskuterats. Jag undrar om det finns någon mer information att tillgå och framför allt vilka kriterier som man söker när man ska välja ut ett tredjeländ.

Det finns många av oss som befäras att det kan bli så att uppsamlingsheaten, eller lägren, får en mer permanent karaktär så att man riskerar att bygga upp någonting som blir mycket långvarigt. Det vore oerhört olyckligt.

Sedan mer en kommentar till kopplingen till långtidsbudgeten och de diskussionerna. Vi ställer oss positiva till att det finns en koppling till länder som är både name and fame och name and shame vad gäller migrantfrågan och flyktingar. Det handlar om att länder som gör goda saker och tar ansvar ska kunna premieras för det och att de som inte gör det ska kunna straffas.

Det är ändå viktigt i den debatten att vi inte glömmer ursprungsdiskussionerna om att ha påtryckningar. Det har mycket handlat om de fundamentala rättigheterna i EU att respektera yttrandefriheten, pressfriheten och demokratins grund så att vi inte tappar det perspektivet. Det är fler länder som har befläckats också på den fronten förutom Ungern och Polen.

Vi kan konstatera att det i förrgår var den sista arbetsdagen för Polens domare i Högsta domstolen Małgorzata Gersdorf, som dock gick dit ändå. Oberoendet där för domstolarna är just nu mycket vekt.

2017/18:42
06 juli

Anf. 47 KARIN ENSTRÖM (M):

Herr ordförande! Tack för ytterligare svar! Det finns många aspekter. När det gäller migrationen kommer frågan att komma tillbaka. De svårigheter som vi ser gör att vi understryker behovet av att vi har ordning och reda på hemmaplan i den svenska migrationspolitiken.

Jag vill ställa en fråga om, men också understryka, den glädjande men kanske lite tysta nyheten om att sanktionerna mot Ryssland nu är förlängda. Men det finns, och har tidigare också funnits, inför varje gång sanktioner ska förlängas en oro när en utvärdering av situationen ska göras att det finns länder som anser att de inte är lika viktiga som Sverige tycker.

Min fråga till statssekreteraren är om regeringen redan nu har en idé. Vi hoppas naturligtvis att saker och ting blir till det bättre. Men om det nu inte skulle förändras till det bättre från rysk sida enligt Minsköverenskommelsen, vad finns det då för arbete som regeringen gör för att säkerställa att om inte situationen ändras att sanktionerna förlängs även vid nästa beslutstillfälle?

Anf. 48 Statssekreterare HANS DAHLGREN:

Låt mig börja med den sista frågan. Jag tror att det är få länder runt om i Europa som inte uppfattar Sverige som en av de tydligaste rösterna när det gäller att göra klart för den ryska statsledningen att om man inte följer de tydliga riktlinjer för en lösning av Ukrainafrågan som finns i Minsköverenskommelsen måste man räkna med att Europeiska unionen fortsätter med sina sanktioner mot Ryssland.

Detta tar vi upp i våra bilaterala samtal med andra EU-länder. Vi talar om det internationellt och talar om det med ryssarna själva. Det ska vi fortsätta med. Jag kan också säga att det var några som befarade att det skulle bli en diskussion vid själva rådsmötet som kanske ifrågasatte någon del av sanktionerna. Ska man inte lite långsamt ändå börja lätta på dem? Den diskussionen uteblev helt. Det kanske berodde på den sena timmen, vad vet jag? Men det är i varje fall noterat att det inte fanns någon sådan diskussion som öppnades där.

Till Birgitta Ohlsson måste jag säga att jag ännu inte har sett några sådana kriterier för vilka länder som ska väljas ut. De måste naturligtvis själva ”volontera”. Det är ingenting som man kan tvinga på ett land, utan det måste vara ett samarbete. Det arbetet återstår att göra.

Jag håller också med om att förslaget till förordning från kommissionen i långtidsbudgeten gäller på konditionalitetssidan. Det handlar om respekten för de grundläggande värdena, det vill säga rättsstatens principer, yttrandefrihet och medborgerliga rättigheter. Det är absolut det centrala.

Att det sedan handlar om att man gärna vill att EU:s medlemsstater gärna ska genomföra de beslut som de är ålagda kommer därtill. Men detta är det grundläggande. Det är därför vi har artikel 7-förfarandet som också kan leda till annat.

2017/18:42
06 juli

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Därmed får vi tacka statssekreterare Hans Dahlgren och medarbetarna för att ni kom hit och delgav oss denna återrapport. Vi önskar er en trevlig helg och en trevlig sommar.

§ 1 Ekonomiska och finansiella frågor

.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 4 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 6 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	3
Anf. 7 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 8 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	3
Anf. 9 MARIA PLASS (M)	3
Anf. 10 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 11 MARIA PLASS (M)	4
Anf. 12 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 13 MARIA PLASS (M)	4
Anf. 14 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	4
Anf. 15 MARIA PLASS (M)	4
Anf. 16 MARIE GRANLUND (S).....	4
Anf. 17 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 18 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	5
Anf. 19 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 20 AMINEH KAKABAVEH (V)	5
Anf. 21 JOHNNY SKALIN (SD)	5
Anf. 22 ORDFÖRANDEN.....	5

Ajournering

.....	6
-------	---

Återupptaget samråd

.....	6
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 24 MARIA PLASS (M)	6
Anf. 25 JOHNNY SKALIN (SD)	6
Anf. 26 AMINEH KAKABAVEH (V)	6
Anf. 27 BIRGITTA OHLSSON (L).....	6
Anf. 28 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 29 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	6
Anf. 30 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 31 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	7
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 33 Finansminister MAGDALENA ANDERSSON (S)	7
Anf. 34 ORDFÖRANDEN.....	7

§ 2 Återrappport från Europeiska rådet den 28–29 juni 2018

.....	8
Anf. 35 ORDFÖRANDEN.....	8

Anf. 36	Statssekreterare HANS DAHLGREN	8
Anf. 37	MARIE GRANLUND (S)	11
Anf. 38	KARIN ENSTRÖM (M)	12
Anf. 39	Statssekreterare HANS DAHLGREN	12
Anf. 40	JOHNNY SKALIN (SD)	14
Anf. 41	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 42	Statssekreterare HANS DAHLGREN (S)	15
Anf. 43	ESKIL ERLANDSSON (C)	15
Anf. 44	AMINEH KAKABAVEH (V)	16
Anf. 45	Statssekreterare HANS DAHLGREN (S)	17
Anf. 46	BIRGITTA OHLSSON (L)	19
Anf. 47	KARIN ENSTRÖM (M)	20
Anf. 48	Statssekreterare HANS DAHLGREN	20
Anf. 49	ORDFÖRANDEN	20